Dosarul nr. 2i-392-1/20

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

22 noiembrie 2024 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chişinău/sediul Central/
În componenţa
Preşedinte de şedinţă, judecător Nicolae Șova
Grefier Mihaela Cucerescu
Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului Vlad Canțîr
Reprezentantului pârâtului Aurel Lefter

În sediul instanței, examinînd în ședință publică, cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului Societatea cu răspundere limitată ”Xenon” în persoana administratorului Marcoci Alexandr cu încasarea din contul acestuia a sumei de 442 290,65 lei în contul masei debitoare a Societății cu răspundere limitată ”Xenon” și,

c o n s t a t ă :

La 27 decembrie 2022 reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat a depus cerere de chemare în judecată cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului S.R.L. ”Xenon” în persoana administratorului Marcoci Alexandr cu încasarea din contul acestuia a sumei de 442 290,65 lei în contul masei debitoare a S.R.L. ”Xenon”.

În susținerea cererii înaintate reprezentantul reclamantului indică că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) nr. 2i-392/2020 din 14 decembrie 2020, s-a constatat insolvabilitatea S.R.L. „Xenon” și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea S.R.L. „Xenon”, fiind desemnat în calitate de lichidator, Onichevici Natalia, deținător al autorizației nr. 42 din 14.01.2015, eliberată de Ministerul Justiției al RM.

La 01 martie 2021, Serviciul Fiscal de Stat, în interiorul termenului stabilit la art. 140 alin. (2) al Legii insolvabilității, a înaintat cerere de admitere a creanțelor împotriva patrimoniului debitorului S.R.L. „Xenon” în sumă totală de 442 290,65 lei, constituite din creanțe chirografare de rangul III (plăți de bază), în sumă de 182 245,37 lei, creanțe chirografare de rangul VI (amenzi și majorări de întârziere), în sumă de 260 045,28 lei.

Obligațiile fiscale s-au format în temeiul dărilor de seamă prezentate de contribuabil pentru perioadele fiscale 2016-2018, precum și în temeiul deciziilor asupra cazurilor de încălcare a legislației fiscale nr. 713 din 25.06.2013 și nr. 1774/1/3 din 26.04.2013, care au fost anexate în calitate de probe confirmative, la cererea de admitere și validare a creanțelor.

Reprezentantul reclamantului indică, că deciziile asupra cazurilor de încălcare a legislației fiscale nr. 713 din 25.06.2013 și nr. 1774/1/3 din 26.04.2013, au fost emise în urma controlului fiscal tematic efectuat la debitor.

Susține reprezentantul reclamantului că debitorul la moment nu dispune de careva bunuri imobile sau mobile, iar pe conturile bancare lipsesc mijloacele financiare, constată că unica modalitate de stingere a creanțelor validate este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, prin prisma prevederilor art. 247 și art. 248 al Legii insolvabilității.

La caz, din 17 mai 2012 până la intentarea procesului de insolvabilitate, funcția de administrator al întreprinderii S.R.L. „Xenon”, o deținea Marcoci Alexandr. Astfel, este indubitabil că prin prisma art.247 alin. (1) al Legii insolvabilității, Marcoci Alexandr este persoana căreia îi poate fi imputabilă răspunderea subsidiară pentru temeiurile prevăzute la art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilității.

Serviciul Fiscal de Stat accentuează, că potrivit deciziilor asupra cazurilor de încălcare a legislației fiscale nr. 713 din 25.06.2013 și nr. 1774/1/3 din 26.04.2013, au fost constatate următoarele încălcări ale legislației fiscale, și anume:

- nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) și lit. e), art. 101 alin. (1), art. 102 alin. (6) din Codul fiscal, prin atribuirea în cont a TVA aferent procurărilor înregistrate în perioadele fiscale 01.04.2012- 31.01.2013 în lipsa facturilor fiscale, fapt ce a dus la diminuarea sumei TVA aferentă bugetului în sumă totală de 190 246 lei, inclusiv pentru luna mai 2012 cu 33 257 lei, luna iunie 2012 în sumă de 123 602 lei și pentru luna iulie 2012 în sumă de 16 028 lei, luna octombrie 2012 în sumă de 32 lei, luna noiembrie 2012 în sumă de 8 992 lei, luna decembrie 2012 în sumă de 8 335 lei și majorarea TVA atribuite în cont în sumă dc 3 263 lei;
- încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c), art. 101 alin. (1) și art. 115 alin. (1) din Codul Fiscal și prevederile Ordinului IFPS nr. 128 din 29.06.2006 “Despre aprobarea formularului- Declarației privind TVA și a modului de completare a Declarațiilor privind TVA și anexei la Declarația privind TVA”, prin nerespectarea modului de întocmire a Declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/04/2012- L/01/2013 (în total 10 Declarații TVA).

Se evidențiază, că prin deciziile menționate supra s-a decis încasarea la buget a sumelor impozitelor și taxelor calculate în rezultatul controlului: 190 246 lei, taxa pe valoarea adăugată diminuată.

S-a decis încasarea la buget a majorării de întârziere (penalitate) în conformitate cu prevederile art. 228 alin. (2) din Codul fiscal în sumă de 17 036 lei, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată.

S-a decis de a aplica amenzi pentru încălcările legislației fiscale 57 074 lei, conform prevederilor art. 261 alin. (4) din Codul fiscal, pentru diminuarea taxei pe valoarea adăugată;

- conform prevederilor art. 257 alin. (1) din Codul fiscal, pentru întocmirea neconformă a Declarațiilor privind TVA și a anexei la Declarația privind TVA” pentru perioadele fiscale L/04/2012- L/07/2012; 6 000 lei, conform prevederilor art. 260 alin. (3) din Codul fiscal, pentru întocmirea declarației TVA pentru L/08/2012-L/01/2013 care conțin date neveridice;
- 1 400 lei, conform prevederilor art. 260 alin. (2) din Codul Fiscal, pentru întocmirea neconformă a dărilor de seamă fiscale TVA, TFD10, TAT07, TL, prezentate tardiv.

Cele enunțate supra, adeveresc aplicabilitatea prevederilor art. 248 alin. (1), lit. e) al Legii insolvabilității, pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului S.R.L. „Xenon”, în persoana administratorului statutar Marcoci Alexandr, și anume pentru ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire.

Conform art. 44, 13 alin. (1) lit. a) din Legea contabilității din 27.04.2007, art. 8 alin. (2) lit. c) Codului fiscal, art. 248 alin. (1), lit. e) al Legii insolvabilității, se înțelege săvârșirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilității, indiferent dacă acestea reprezintă infracțiuni, contravenții sau simple delicte civile.

Evidențiază faptul, că încălcările sus menționate, au fost stabilite printr-un act executoriu emis de serviciul fiscal de stat, fapt ce rezultă din prevederile art. 11, lit. j) din Codul de executare potrivit cărui sunt documente executorii și se execută conform normelor stabilite de prezentul cod.

Ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii, a condus la insolvabilitatea debitorului, deoarece încălcarea legislației fiscale implică calcularea plăților fiscale și respectiv aplicarea sancțiunilor fiscale, sancțiuni care trebuie să le suporte întreprinderea insolvabilă.

Prin urmare, reieșind din normele citate supra, se conchide cu certitudine că încălcările fiscale au fost săvârșite de pârât și vinovăția atribuindu-se în exclusivitate acestuia. În opinia reprezentantului reclamantului este evident că conducerea S.R.L. „Xenon" și anume Marcoci Alexandr, nu a respectat obligațiile ce îi revin în conformitate cu Legea insolvabilității, Legea contabilității, ceea ce a dus în cele din urmă, la prejudicierea intereselor atât ale întreprinderii, cât și ale creditorilor.

Astfel, rezultă că neprezentarea contabilității și a dărilor de seamă la Serviciul Fiscal de Stat au generat inevitabil o serie de consecințe la calcularea și apariția datoriilor față de bugetul public, atât la taxa pentru valoarea adăugată, precum și la aplicarea amenzilor, majorărilor de întârzieri și alte taxe calculate în urma controlului fiscal.

La caz menționează că, este evident, că Marcoci Alexandr nu putea să nu prevadă caracterul prejudiciabil al acțiunilor/inacțiunilor lui și nu a întreprins nici o măsură prevăzută de legislație în vederea încetării acestora, respectiv a admis în mod conștient apariția restanțelor față de Bugetul Public Național.

Un alt temei ce probează temeinicia cererii privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ar constitui acțiunile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. h) al Legii insolvabilității, determinate prin nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

Astfel, art. 14 alin. (3) al Legii insolvabilității reprezentantul reclamantului indică că decizia nr. 1774/1/3 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de S.R.L. „Xenon" a fost emisă la 26 aprilie 2013.

În conformitate cu prevederile art. 252 alin. (1) din Codul fiscal și potrivit sistemului informațional al Serviciului Fiscal de Stat, achitări întru stingerea obligațiilor debitorului stabilite prin decizia nr. 1774/1/3 asupra cazului de încălcare a legislației față de BPN nu au fost efectuate.

Astfel reprezentantul reclamantului concluzionează, că debitorul nominalizat s-a aflat în incapacitate de plată începând cu 26 mai 2013. Respectiv, acesta era obligat în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității, în termen de 30 de zile să depună în instanța de insolvabilitate cererea introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de sine, obligație neîndeplinită de debitor, fapt care constituie temei pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h).

Prin urmare, este evident că incapacitatea de plată a întreprinderii s-a materializat prin incapacitatea întreprinderii de a-și onora obligațiile pecuniare față de creditori în perioada gestionării acesteia de membrii organelor de conducere, în persoana administratorului Marcoci Alexandr, și totodată, obligat prin lege în asemenea circumstanțe, să depună în termenul legal cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate, fapt însă ignorat de acesta.

Astfel, membrul organelor de conducere a încălcat prevederile legale menționate supra și nu a manifestat diligența corespunzătoare în vederea înaintării cererii introductive odată cu apariția incapacității de plată.

Sub acest aspect, Serviciul Fiscal de Stat accentuează, că procesul de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „Xenon”, a fost intentat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) nr. 2i- 392/2020 din 14 decembrie 2020, deși incapacitatea de plată a debitorului a survenit începând cu 26 mai 2013.

Astfel, având în vedere cele constatate, este indubitabil faptul că, Marcoci Alexandr, administrator al S.R.L. „Xenon” contrar prevederilor art. 14 lit. a) al Legii insolvabilității, nu și-a îndeplinit obligațiunile sale, și nu a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de S.R.L. „Xenon”, în termen de 30 de zile din momentul în care executarea integrală a creanțelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor celorlalți creditori.

Restanțele întreprinderii insolvabile, inclusiv față de creditorul Serviciul Fiscal de Stat au apărut în perioada când administratorul statutar Marcoci Alexandr, avea dreptul de a gestiona întreprinderea insolvabilă, iar acțiunile date au cauzat apariția stării de insolvabilitate a întreprinderii.

Organele de conducere ale S.R.L. „Xenon” se fac responsabile de managementul defectuos practicat la întreprindere, depășirea limitelor economice admisibile, cumulând un pasiv enorm în defavoarea creditorilor săi.

Or, nedepunerea cererii introductive la 25 iunie 2013 de administratorul statutar al S.R.L „Xenon”, Marcoci Alexandr, a dus la acumularea restanței față de Bugetul Public Național prin sporirea majorării de întârziere, fapt confirmat prin contul curent generalizat al debitorului pentru perioada 25 iunie 2013 – 14 decembrie 2020.

Reprezentantul reclamantului constată, că sunt întrunite condițiile atragerii la răspundere subsidiară patrimonială a membrului organului de conducere al S.R.L. „Xenon”, întrucât au fost comise fapte ilicite, există prejudiciu, există legătură de cauzalitate între faptele ilicite și prejudiciu. Or, prejudiciul cauzat prin fapta (inacțiunea) prejudiciabilă stabilită și dispusă spre încasare, constituie suma de 442 290,65 lei.

În asemenea circumstanțe, Serviciul Fiscal de Stat consideră, că probele anexate la materialele cauzei atestă cu certitudine culpa lui Marcoci Alexandr, pentru care S.R.L. „Xenon” a ajuns la starea de insolvabilitate, sau ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii a generat, prin urmare la insolvabilitatea debitorului S.R.L. „Xenon” și imposibilitatea satisfacerii creanțelor față de creditorul Serviciul Fiscal de Stat.

La 11 noiembrie 2024, avocatul Aurel Lefter acționând în interesele pârâtului Alexandr Marcoci a depus explicații la cererea de chemare în judecată cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului S.R.L. ”Xenon” prin care își exprimă dezacordul față de aceasta, pe motiv că cererea nu este întemeiată deoarece, Marcoci Alexandr nu este pârâtul corespunzător în prezenta acțiune din următoarele motive.

Conform informației despre contribuabil de la Serviciul Fiscal de Stat, rezultă că pârâtul Marcoci Alexandr a fost numit administrator la S.R.L. ”Xenon” la 17 mai 2012, iar fondatori și asociați sunt Vașcișin Victor cu o parte de 30% din capitalul social și S.R.L. ”Xenon” cu o parte de 70% din capitalul social.

Corespunzător, Marcoci Alexandr, prin raportare la prevederile art. 247 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității, deținea statut de membru al organelor de conducere ale debitorului insolvabil în ultimele 24 luni anterioare intentării procesului de insolvabilitate, reieșind din faptul că a deținut funcția de administrator al S.R.L. ”Xenon”.

În calitate de temei de drept pentru atragerea la răspundere subsidiară a pârâtului, reprezentantul reclamantului a invocat două acțiuni atribuite pârâtului în conformitate cu art.

248, alin. (1) al Legii insolvabilității, care au cauzat insolvabilitatea debitorului, și anume: lit. e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei și lit. h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

Prin urmare, conform prevederilor legale menționate supra, instanța de insolvabilitate urmează să constate dacă acțiunile administratorului statutar se încadrează în aceste prevederi legale ca temei pentru atragerea la răspundere subsidiară a directorului debitorului în persoana lui Marcoci Alexandr.

Astfel, pentru a stabili vina și atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere și/sau de supraveghere a debitorului urmează sa fie întrunite anumite condiții și anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapt ilicit și prejudiciu, iar fapta să fie săvârșită cu vinovăție.

Răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanțelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente și concludente a următoarelor elemente esențiale: fapta ilicită. vinovăția, legătura cauzală dintre faptă și urmările provocate.

Aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca această persoană să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247, alin. (1) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului reprezintă o formă specială a răspunderii delictuale civile, care poate fi angajată față de anumite persoane în rezultatul încălcării unor obligații legale cu caracter patrimonial, prin obligarea acestora la suportarea datoriilor persoanei insolvabile.

Conform art. 1998 alin. (1) și (2) din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Reieșind din sensul normelor legale pre citate se denotă că, legislația civilă statuează vizavi de apariția obligației de reparare a prejudiciilor cauzate urmare a unei fapte ilicite. Norma generală în baza căreia se realizează acest fapt este cuprinsă în art. 1998 din Codul civil și impune întrunirea următoarelor elemente ale delictului civil în vederea apariției dreptului de reparare a prejudiciilor: existența prejudiciului, a faptei ilicite, a legăturii cauzale dintre prejudiciul invocat și fapta ilicită, vinovăția.

Cu referire la netemeinicia argumentului privind ținerea contabilității fictive reprezentantul pârâtului susține că potrivit cererii de atragere la răspundere subsidiară, reclamantul a invocat că neprezentarea contabilității și a dărilor de seamă la Serviciul Fiscal de Stat au generat inevitabil o serie de consecințe la calcularea și apariția datoriilor față de bugetul public național, atât la taxa pe valoare adăugată, precum și la aplicarea amenzilor, majorărilor de întârziere și alte taxe calculate în urma controlului fiscal.

Pârâtul a fost numit administrator al debitorului odată cu înlăturarea ex-directorului și fondatorului debitorului în persoana Stăvilă Vitalie, prin decizia Curții Supreme de Justiție nr. 2rae-64/12 din 16 mai 2012 care a concluzionat în mod corect că Stăvilă Vitalie ca administrator și asociat al debitorului S.R.L. ”Xenon” gestionând ultimii ani întreprinderea a comis fraude în

detrimentul societății pe care o conduce, a folosit patrimoniul societății în interesul terților și în favoarea persoanelor sale afiliate și prin aceste acțiuni a adus prejudicii considerabile patrimoniului societății și implicit asociaților debitorului S.R.L. ”Xenon”.

În acest sens, odată cu înregistrarea modificărilor în actele de constituire la 17 mai 2012, instituirea perioadei de observație și expedierii în adresa administrației debitorului a ordinului cu privire la întreprinderea unor acțiuni de aplicare a măsurilor de asigurare, administratorul debitorului a fost în imposibilitate să prezinte lichidatorului documentele financiar-contabile solicitate, actele de constituire ale întreprinderii, ștampila societății, etc., deoarece până în prezent acestea se află la fostul director și fondator Stăvilă Vitalie, care refuză să le transmită.

Pe aceste fapte, debitorul a informat Procuratura Generală și Procuratura Buiucani a mun. Chișinău despre acțiunile ilegale și refuzul fostului ex-directorului și fondator a debitorului în persoana lui Stăvilă Vitalie, să transmită documentele contabile, statutare și ștampila noului director a debitorului în persoana Marcoci Alexandr, mai mult ca atât noul director nu a avut acces în sediile și încăperile debitorului.

De asemenea, debitorul de nenumărate ori a informat Serviciul Fiscal de Stat cu referire la imposibilitatea prezentării documentelor contabile din motivele expuse supra, iar reclamantul nu a întreprins nici o acțiune pentru recuperarea actelor.

Suplimentar comunică reprezentantul pârâtului și proba ce confirmă imposibilitatea netransmiterii documentelor contabile și statutare, Decizia din 08 iunie 2012 a Camerei Înregistrării de Stat pentru eliberarea duplicatului certificatului de înregistrare a debitorului, deoarece debitorul nu putea activa în lipsa acestui document necesar de prezentat la autoritățile statului pentru obținerea autorizațiilor, avizelor sanitare, certificatelor și altor acte permisive.

De asemenea, adeverința nr. AA 362948 din 12.06.2012 a S.R.L. „Casa Editurii Expert” confirmă eliberarea ștampilei debitorului, fapt ce confirmă suplimentar că debitorul nu dispunea de ștampilă și nu avea posibilitatea s-o aplice pe facturile fiscale menționate de Reclamant în Actele de control.

Mai indică reprezentantul pârâtului că, Serviciul Fiscal de Stat a suspendat eliberarea facturilor fiscale din mai 2012, iar debitorul nu putea să elibereze facturi fiscale la vânzarea mărfii, iar ex-directorul debitorului în persoana lui Stăvilă Vitalie continua să folosească în mod ilegal rechizitele, ștampila și facturile fiscale din numele debitorului, continuând astfel să vândă din numele debitorului fără a achita impozitele, iar toate consecințele pentru gestionarea frauduloasă în detrimentul debitorului pe care a condus-o ex-directorul și fondatorul debitorului în persoana lui Stăvilă Vitalie, le suportă Marcoci Alexandr, fapt inadmisibil.

La fel, prin decizia nr. 96/A/5 din 01 octombrie 2012, Serviciul Fiscal de Stat a emis decizie cu privire la anularea înregistrării ca subiect al impunerii cu TVA a debitorului și certificatul de înregistrare nr. 0202346 din 01.07.1998.

Avocatul Aurel Lefter susține că reclamantul nu a prezentat probe pertinente și admisibile care să dovedească faptul că starea de insolvabilitate a fost cauzată anume prin aceste fapte. Astfel, nu a fost dovedită existența legăturii cauzale directe între faptele ilicite imputate și insolvabilitatea S.R.L. ”Xenon”.

Prin urmare, nu poate fi imputabil pârâtului, faptul neprezentării documentelor contabile în condițiile în care nu au fost prezentate careva probe care să certifice faptul că debitorul și/sau pârâtul ar fi fost atras la răspundere contravențională în baza art. 295 Cod contravențional pentru încălcarea regulilor de organizare și de ținere a contabilității, de întocmire și prezentare a rapoartelor financiare sau la răspundere pentru încălcare fiscală în baza art. 257 Cod fiscal pentru încălcarea regulilor de ținere a contabilității și a evidenței în scopuri fiscale.

Totodată, reprezentantul reclamantului nu a prezentat raportul lichidatorului debitorului conform hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul central prin care instanța de insolvabilitate a obligat lichidatorul Onichevici Natalia, ”să verifice, să întocmească, și să prezinte instanței de insolvabilitate, tabelul definitiv al creanțelor și un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolvabilitate, menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputate și pretinsele angajării răspunderii acestora în condițiile legii până la data de 12.02.2021”.

Indică avocatul Aurel Lefter că pârâtul a prezentat toată informația și documentația de care dispune, iar pretenții din partea administratorului / lichidatorului debitorului nu a parvenit, fapt ce denotă lipsa obiecțiilor referitor la pretinsa ținere a contabilității fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei.

De asemenea, reprezentantul reclamantului nu a demonstrat legătura cauzală dintre temeiul prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. e) al Legii insolvabilității și cauzarea stării de insolvabilitate, însă sa limitat să facă trimitere la diferite articole din legislația în vigoare.

Remarcă și faptul că reprezentantul reclamantului reține în actele de control imposibilitatea stabilirii corectitudinii calculării și achitării TVA pentru perioada 01.04.2012 - 31.01.2013, iar pe de altă parte face referire la o valoare concretă a TVA în perioada supusă verificării în mărime de 190 246 lei, circumstanțe expuse de debitor în contestațiile împotriva actelor administrative emise de Serviciul Fiscal de Stat.

La caz, Serviciul Fiscal de Stat nu a stabilit exact legătura dintre perioada formării creanțelor neexecutate ale creditorilor și persoanele cu funcții de răspundere care au gestionat la acel moment societatea și care răspund pentru prejudiciul cauzat societății, precum și faptele concrete prin care membrii organelor de conducere au contribuit la cauzarea stării de insolvabilitate.

Totodată, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, astfel că în practică există tendința de a califica această formă a răspunderii ca având caracter delictual în toate situațiile.

În opinia reprezentantului pârâtului, reprezentantul reclamantului nu a prezentat probe pertinente și admisibile care să dovedească faptul că starea de insolvabilitate a debitorului a fost cauzată anume prin aceste fapte. Mai mult, reclamantul în cererea înaintată privind tragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului nu a specificat care anume acțiuni reglementate de norma art.248 lit. e) invocată, au fost întreprinse de către persoana a cărei răspundere subsidiară se solicită, și totodată, nu a fost dovedită existența legăturii cauzale directe între faptele ilicite imputate și insolvabilitatea debitorului.

De asemenea, referitor la alegațiile reprezentantul reclamantului referitor la faptul că prin deciziile Serviciului Fiscal de Stat emise ca urmare a efectuării controlului fiscal care fiind executorii, constată comiterea faptelor ilicite de pârât, reține că, atât actele de control fiscal invocate cât și decizia Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației fiscale anexate de reclamant la acțiune, de fapt, atestă admiterea anumitor încălcări de ordin fiscal de către întreprinderea S.R.L. ”Xenon” și nu reflectă angajarea responsabilității pentru încălcările respective pe anumite persoane care dețin în cadrul întreprinderii calitatea de membru al organului de conducere, or, la caz, nu este identificată și personalizată culpabilitatea presupusă a fiecărui membru al organului de conducere în parte.

Cu referire la netemeinicia argumentului pentru nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate reprezentantul pârâtului face trimitere la prevederile art. 10 alin. (1) și (2), 14 al Legii insolvabilității și susține că cu toate că Serviciul Fiscal de Stat a deținut

documentul executoriu - decizia din 26 aprilie 2013 nu a manifestat diligența corespunzătoare și oportunitatea acordată de cadrul legal în vederea înaintării cererii introductive.

Cu toate acestea, reprezentantul reclamantului la înaintarea acțiunii nu a prezentat probe pertinente și admisibile care să dovedească faptul că starea de insolvabilitate a fost cauzată anume prin nedepunerea cererii introductive de pârât, nefiind probat nici momentul survenirii incapacității de plată a debitorului și că ulterior expirării termenului de înaintare obligatorie a cererii introductive, creanțele față de reclamant s-au majorat.

Astfel, faptul că debitorul nu are activitate independentă, nu este susceptibilă să demonstreze incapacitatea de plată a societății la data indicată. Survenirea temeiului general de intentarea a procesului de insolvabilitate poate fi determinat doar în coraport cu starea financiară generală a debitorului, existența sau lipsa bunurilor mobile și imobile, a rulajelor financiare pe conturile bancare deținute, precum și alte date care descriau tabloul patrimonial al debitorului la data indicată.

La fel, reclamantul nu a prezentate probe precum că pârâtul ar fi fost atras la răspundere contravențională în baza art. 288 Cod contravențional pentru nedepunerea cererii introductive în termenul stabilit de lege. Astfel, reieșind din faptul că nu a fost demonstrat când anume a început incapacitatea de plată a debitorului nu poate fi determinat nici momentul apariției obligației debitorului de a înainta cerere introductivă.

Este relevant și faptul că în actul de control fiscal nr. 5-661705 din 29 martie 2013, Serviciul Fiscal de Stat a indicat că trecerea în cont a TVA la situația din 01 aprilie 2012 constituie suma de 1 409 010 lei, circumstanță ce determină cu certitudine imposibilitatea aprecierii momentului apariției obligației debitorului de a înainta cerere introductivă, în concluzie cu certitudine pârâtul nu are nici o legătură cauzală între faptele imputate de Serviciul Fiscal de Stat și insolvabilitatea S.R.L. ”Xenon”.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Serviciul Fiscal de Stat, Vlad Canțîr s-a prezentat și a susținut cererea înaintată solicitând admiterea acesteia în sensul formulat.

Pârâtul Marcoci Alexandr în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind citat legal despre data, locul și ora ședinței de judecată, însă a fost reprezentat de către avocatul Aurel Lefter.

În ședința de judecată reprezentantului pârâtului, avocatul Aurel Lefter, s-a prezentat și a solicitat respingerea cererii pe motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului și probele administrate prin prisma argumentelor expuse în cerere, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia că cererea depusă de reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului Societatea cu răspundere limitată ”Xenon” în persoana administratorului Marcoci Alexandr cu încasarea din contul acesteia a sumei de 442 290,65 lei în contul masei debitoare a Societății cu răspundere limitată ”Xenon” este neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă din următoarele considerente.

În ședința de judecată s-a constatat că, la 27 decembrie 2022 reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat a formulat cerere de chemare în judecată cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului Societatea cu răspundere limitată ”Xenon” în persoana administratorului Marcoci Alexandr cu încasarea din contul acestuia a sumei de 442 290,65 lei în contul masei debitoare a S.R.L. ”Xenon”.

La fel, instanța constată că, la 14 august 2020, administratorul Marcoci Alexandr în interesele debitorului S.R.L. ”Xenon” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorului S.R.L. ”Xenon” cu sediul: MD-2001, str. București, nr. 36/a, mun. Chișinău, R. Moldova, c.f. 1003600098805.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău/sediul Central/ din 19 august 2020, cererea introductivă, depusă de administratorul S.R.L. „Xenon” – Marcoci Alexandr, a fost admisă spre examinare. Iar, prin hotărârea Judecătoriei Chişinău/sediul Central/ din 14 decembrie 2020 cererea introductivă a fost admisă și constatată insolvabilitatea S.R.L. „Xenon”.

Potrivit art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilităţii, *dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni: b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.*

În conformitate cu art. 1 alin. (4) al Legii insolvabilităţii, *procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.*

Totodată, potrivit art. 118 alin. (1) al Codului de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Iar conform art. 130 alin. (1) al Codului de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, iar potrivit al. 3 al aceluiaşi articol se menţionează că - fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.*

Instanța statuează că, din analiza normelor de drept, citate mai sus, se evidenţiază că legiuitorul a stabilit indubitabil situaţiile în care membrii organelor de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi persoana care a contribuit la apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, pot fi traşi la răspundere subsidiară de către instanţa de insolvabilitate, însă atragerea la răspunderea subsidiară a organelor de conducere a debitorului insolvabil nu poate avea loc în mod exclusiv datorită solicitărilor lichidatorului sau creditorului, în acest sens nefiind înaintate argumente şi prezentate probe necesare, veridice, pertinente şi concludente în confirmarea solicitării respective.

Astfel, instanța subliniază că, pentru a stabili vina şi a trage la răspundere subsidiară organele de conducere şi/sau de supraveghere a debitorului, urmează să fie întrunite anumite condiţii şi anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, precum şi fapta să fie săvârșită cu vinovăţie.

Instanța de judecată relevă că, răspunderea nu devine automat operantă în toate cazurile în care pasivul social nu poate fi acoperit, ci numai atunci când se demonstrează că prin acţiunea culpabilă şi intenţionată, subiecţii vizaţi au cauzat starea de insolvabilitate sau prin săvârşirea unei fapte expres şi limitativ enumerate la articolul 248 din Legea insolvabilităţii, iar consecinţele acestora s-au materializat prin crearea, menţinerea sau aprofundarea stării de insolvabilitate, fiind necesar de a proba întrunirea cumulativă a condiţiilor de tragere la răspundere juridico-civilă.

Răspunderea patrimonială reprezintă o formă a răspunderii civile delictuale, care se angajează faţă de delincvenţi, în rezultatul încălcării unei obligaţii legale cu caracter patrimonial, în sensul dispoziţiilor menţionate, se subînţelege că pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplineşte temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale îl constituie componenţa delictului civil, care la rândul său include: prejudiciu, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită şi un prejudiciu, şi vinovăţia. Acestea reprezintă condiţiile generale de antrenare a răspunderii delictuale, iar lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege.

În contextul condiţiilor generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale, instanța argumentează că nu poate exista răspunderea delictuală dacă nu există culpa şi legătura cauzală dintre acţiunile persoanei implicate şi survenirea unui prejudiciu.

La fel, în cazul dedus justiției este important de relevat că, pentru identificarea neexecutării obligaţiei administratorului unei societăţi comerciale de a depune cerere introductivă, urmează iniţial de a fi determinat concret momentul survenirii temeiurilor de insolvabilitate în raport cu activitatea debitorului.

În această ordine de idei, instanța de insolvabilitate reține că reclamantul în cererea sa indică cu titlu de condiție al incapacității de plată - deciziile asupra cazurilor de încălcare a legislației fiscale nr. 713 din 25.06.2013 și nr. 1774/1/3 din 26.04.2013, astfel că debitorul nominalizat s-a aflat în incapacitate de plată începând cu *26 mai 2013* și era obligat în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității, *în termen de 30 de zile* să depună în instanța de insolvabilitate cererea introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de sine.

Instanța de insolvabilitate evidențiază că, răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului poate fi aplicată numai pentru acţiunile întreprinse de aceştia, pentru un termen nu mai mare de 2 ani de până la data intentării procedurii de insolvabilitate.

În conformitate cu art.248 alin. (5) din Legea insolvabilităţii(în vigoare pînă la 14.09.2020), *măsura prevăzută la alin. (1) se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvabilitate, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.*

Astfel, instanța de judecată statuează că, în vederea atragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului nominalizați la art. 247 al Legii insolvabilității, acțiunile culpabile prevăzute în alin. (1) art. 248 din aceeași Lege, trebuie să fi fost comise de către aceştia cu cel mult 2 ani înainte de intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului.

Prin urmare, termenul de 2 ani se extinde faţă de acţiunile prevăzute la art. 248 alin. (1) literele a) - i) din Lege în privinţa persoanelor cărora le pot fi incriminate aceste acţiuni, calculat la situaţia anterioară insolvabilităţii, adică “până la intentarea procesului de insolvabilitate”, ceea ce după sens este similar cu sintagma “nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate”.

În situaţia din speţă, se atestă cu certitudine faptul că, cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „Xenon” a fost depusă la 14 august 2020, de însăși administratorul întreprinderii, iar ca urmare membrii organelor de conducere a debitorului, ar putea fi atraşi la răspundere subsidiară în cazul în care ar fi întreprins careva acţiuni ilegale, în perioada anilor 2018-2020 şi s-ar face responsabili de starea de insolvabilitate survenită anume în această perioadă de timp.

Astfel, în baza art. 248 al Legii insolvabilităţii, pentru angajarea răspunderii subsidiare, în cazul dedus judecăţii, administratorului Alexandr Marcoci, urmează a fi stabilit în afara oricărui dubiu rezonabil că acestuia din urmă îi este imputabilă apariţia stării de insolvabilitate a debitorului din cauza acțiunilor/inacțiunilor care acesta ar fi întreprins într-o perioada specifică de timp.

Totuși, după cum a fost constatat mai sus în prezenta hotărâre, momentul începerii curgerii termenului de 30 de zile pentru depunerea cererii introductive, temei invocat în acțiune, este condiționat de incapacitatea de plată survenită în viziunea reclamantului ca urmare a emiterii deciziilor asupra cazurilor de încălcare a legislației fiscale nr. 713 și nr. 1774/1/3, în anul 2013.

Instanța de insolvabilitate atestă lipsa oricărui dubiu cu privire la faptul că, termenul prevăzut de legiuitor, în interiorul căruia ar fi fost comise faptele care au dus la insolvabilitatea debitorului pentru posibilitatea atragerii membrilor organelor de conducere, nu se raliază faptelor invocate de către reclamant în acțiunea sa. Pe de altă parte nici reclamantul, în pofida sarcinii probațiunii, nu a adus argumente convingătoare care ar putea răsturna concluzia respectivă.

Important a se menționa că, pentru atragerea la răspundere nu este suficient doar faptul comiterii acţiunilor prevăzute la art. 248, alin. (1) al Legii insolvabilităţii, ci urmează a fi probat cert că comiterea acţiunilor date au dus la insolvabilitatea debitorului, dar și că acestea ar fi fost comise cel devreme cu 2 ani înaintea depunerii cererii introductive.

În astfel de circumstanțe şi având în vedere că nu au fost prezentate probe pertinente și concludente, ce ar dovedi că apariţia stării de insolvabilitate a debitorului este imputabilă membrilor organelor de conducere, în speță – administratorului Alexandr Marcoci, or, potrivit art. 118 alin. (1) al Codului de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, precum și din posibilitatea instanţei conform art. 240 alin. (3) al Codului de procedură civilă, de a adopta hotărâre judecătorească în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant, se concluzionează că cererea Serviciului Fiscal de Stat, privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului Alexandr Marcoci al debitorului S.R.L. „Xenon”, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 248 alin. (1), lit. e), h) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012 şi art. art. 118, 236, 238-241 CPC, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului Societatea cu răspundere limitată ”Xenon” în persoana administratorului Marcoci Alexandr cu încasarea din contul acestuia a sumei de 442 290,65 lei în contul masei debitoare a Societății cu răspundere limitată ”Xenon”.

Hotărîrea este executorie din momentul pronunţării, însă poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Chișinău/sediul Central/.

Preşedintele şedinţei,
judecător Nicolae Șova